

การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

EXPOSURE USES AND GRATIFICATION WITH TV. TEACHING ENGLISH PROGRAMS BANGKOK VIEWERS

กิตติชาติ ไพโรแสนสุข¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชม ความคาดหวังการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความคาดหวังและพฤติกรรมการเปิดรับของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่เคยชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติที่ใช้ คือ t-test F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์อยู่ในระดับสูง พฤติกรรมการรับชม พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่รับชม 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ รายการที่ชมบ่อยที่สุด คือ รายการอิงลิชออนทัวร์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์อยู่ในระดับสูง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับ และความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ พฤติกรรมการเปิดรับมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และการใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจ รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม Email: ake_fit@hotmail.com

Abstract

The objectives of this research was to study viewing behavior, usable expectation and satisfactions of audiences to the TV programs on English Teaching as well as the correlations among variables namely: demographic characteristics, expectation, exposure, usability and satisfactions of audiences to the TV programs on English teaching in Bangkok. The four hundred samples were multi-stage selected from the population who had ever viewed the TV programs on English teaching. Descriptive statistic were used to describe the demographic characteristics of the viewers, viewing behavior, frequency, usability and expectation. t-test and F-Test were used to test the differences and correlations among variables. The findings were as follows: The majorities of viewers were male, less than 15 years of age, and studied at the lower secondary education. The viewers expectation, uses and gratification with viewing the teaching English programs were at a high level. However, the viewers had watched the programs at a moderate level (1-3 times per week). "English on Tour" was the most popular program. The results of hypothesis showed that audiences with different demographic characteristics had different exposure and expectations to TV programs on English teaching. Expectations was associated with exposure and usability of audiences to the TV programs on English teaching. Exposure was associated with satisfactions of audiences to the TV programs on English teaching and usability was associated with satisfactions of audiences to the TV programs on English teaching in the statistical level of .05.

Keywords : Exposure, Uses, Gratification, TV. Teaching English Programs

บทนำ

ปัจจุบันโลกก้าวสู่ยุคของสังคมข่าวสาร ทำให้ประเทศต่างๆ ติดต่อกันสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารตลอดจนวัฒนธรรมระหว่างกันอย่างกว้างขวางโลกจึงก้าวสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้น มนุษย์เกิดความตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญในการแสวงหาข่าวสาร ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนต่างชาติต่างภาษาเพื่อให้มีความเข้าใจกันและกัน ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ เสริมความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ระหว่างมวลมนุษยชนานาประเทศ ถึงแม้ว่าจะมีภาษาต่างๆ เกิดขึ้นมากมายตั้งแต่ในอดีต แต่ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่ประชากรโลกนิยมใช้สื่อสารกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ (องค์ความรู้ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน, 2556) ในไม่ช้านี้จะมีการรวมตัวของชาติต่างๆ ใน Asean ที่เรียกว่า **AEC** ย่อมาจาก **Asean Economics Community** โดยประเทศในอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน และไทย เข้ามารวมกลุ่มกัน ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน ทำให้มีการสร้างผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียน ก็จะมีเสรีมากขึ้น ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศจะสงวนไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า การเปลี่ยนแปลงที่จะเห็นได้ชัดๆ ใน AEC คือ การลงทุนเสรี คือ ใครจะลงทุนที่ไหนก็ได้ ประเทศที่ระบบการศึกษาดีๆ ก็จะมาเปิดโรงเรียนในบ้านเรา ไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการบินอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะ

ประเทศไทยอยู่ตรงกลางของอาเซียน รวมทั้งมีโอกาสในการจัดการประชุมต่างๆ การแสดงนิทรรศการ ศูนย์กระจายสินค้า และการคมนาคม อีกด้วย การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพจะเติบโตอย่างมา (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2556) แรงงานในประเทศต่างๆ ของภูมิภาคอาเซียน ตั้งแต่ สิงคโปร์ เวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ พม่า ลาว กัมพูชา ฯลฯ สามารถเดินทางไปมาหาสู่ และทำงานในประเทศเหล่านี้ได้อย่างอิสระเสรี เปรียบเหมือนเป็นประเทศเดียวกัน ซึ่งสิ่งที่สำคัญอย่างมาก คือ เรื่องของการสื่อสาร ทุกคนจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษจะได้เปรียบอย่างมาก แม้ว่าปัจจุบันคนไทยจะสามารถศึกษาภาษาอังกฤษได้จากโรงเรียนสอนภาษาที่เปิดสอนจำนวนมาก แต่การศึกษาในรูปแบบดังกล่าวก็ยังมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่าย เวลา และความสะดวกในการเดินทางทำให้การเรียนภาษาอังกฤษยังจำกัดอยู่ในวงแคบ ครอบครัวที่มีฐานะยากจน ไม่สามารถส่งเสริมบุตรหลานให้เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมได้ รวมทั้งกลุ่มผู้ช่วยทำงานจำนวนไม่น้อยที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน แต่ไม่สามารถแบ่งเวลาไปเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมได้ ด้วยเหตุนี้การให้ความรู้ผ่านสื่อโทรทัศน์จึงมีประโยชน์และมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะในปัจจุบันสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีศักยภาพสูงสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เสียค่าใช้จ่ายน้อย และสามารถเข้าถึงประชาชนในทุกพื้นที่ จากคุณสมบัติเด่นของสื่อโทรทัศน์ทำให้เกิดการผลิตรายการสอนภาษาอังกฤษขึ้นหลายรายการ

เนื่องจากรายการสอนภาษาอังกฤษที่ผลิตขึ้นเป็นประเภทสาระบันเทิงที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมรายการ โดยเฉพาะกับผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปพัฒนาตนเองในการเรียนและการทำงาน ด้วยประโยชน์นี้เองที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ

ที่จะทำการศึกษาเรื่อง “การรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ในการพัฒนาและปรับปรุงรายการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชมมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชม ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความคาดหวัง และพฤติกรรมการรับชมของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง พฤติกรรมการรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน
2. ผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน
3. ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
4. ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
5. พฤติกรรมการรับชม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
6. การใช้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร

กาญจนา แก้วเทพ (2546: 187) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ของผู้รับสารว่ามีปัจจัยต่างๆ เป็นตัวกำหนด โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายในของผู้รับสาร และปัจจัยภายนอกของผู้รับสาร จากปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว ทำให้ผู้รับสารมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคล

2. ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ

เรย์เบิร์น และปาล์มกรีน (อ้างถึงในศุภานาฏ บัวบางพลู, 2546: 46) ได้อธิบายความหมายของคำว่า ความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง ความน่าจะเป็นการรับรู้ว่ามีสิ่งบางสิ่ง (Object) มีคุณลักษณะเฉพาะหรือรับรู้ว่ามีพฤติกรรมบางอย่างจะให้ผลเฉพาะอย่างตามมา

3. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

แคทซ์ บลัมเลอร์ และกูเรวิทซ์ (Katz, Blumler, & Gurevitch, 1974: 71-92) ได้กล่าวว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาผลกระทบของสื่อที่เชื่อว่า สื่อมีอิทธิพลโดยตรงกับผู้รับสาร (Classical Effect Studies) แล้ว ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เริ่มต้นที่ผู้บริโภคสื่อ (Media Consumer) แทนที่จะเป็นข่าวสารของสื่อ (Media Message) และศึกษาพฤติกรรม การสื่อสารของคนจากประสบการณ์โดยตรงที่เขามีกับสื่อ ทฤษฎีนี้มองว่า ผู้รับสาร (Audience) มีบทบาทอย่างกระตือรือร้นในฐานะผู้กระทำ (Active) ในการที่จะใช้ประโยชน์จากเนื้อหาของสื่อมากกว่าที่จะเป็นผู้รับผล หรือเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive) จากสื่อเพียงด้านเดียว เพราะฉะนั้น ความสัมพันธ์ตามทฤษฎีนี้ จึงไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่มีทิศทางจากเนื้อหาข่าวสาร (Message) ไปสู่ผล (Effect) แต่เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ ผู้รับสารไปใช้ประโยชน์และการใช้ประโยชน์นั้น (Usage) เป็นตัวแปรแทรกในกระบวนการของผล ดังนั้นในการศึกษา

สื่อมวลชนตามแบบทฤษฎีนี้มีข้อยอมรับก่อน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คันสนีย์ นิธิจินดา (2552) ทำการศึกษาเรื่องการเปิดรับ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการคริส ตีลิเวอร์ ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ด้านการเปิดรับ ส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการ คริส ตีลิเวอร์ 1-2 ครั้งต่อเดือน มีลักษณะการชมรายการแบบตั้งใจ แต่ไม่ได้มีการจดบันทึกไว้ ด้านความพึงพอใจ พบว่า มีความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการอยู่ในระดับสูง ด้านการใช้ประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลข่าวสารโดยรวมในระดับสูง ตัวแปรทางด้านลักษณะประชากรศาสตร์ทั้งหมด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ โดยผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการรับชมรายการ คริส ตีลิเวอร์ แตกต่างกัน ทั้งนี้พบว่าการเปิดรับของผู้ชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการ คริสตีลิเวอร์ และพฤติกรรม การเปิดรับของผู้ชมรายการมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการ คริสตีลิเวอร์ ในทางบวก

ชัชศรีณีย์ เตชะวิเชียร (2541) ทำการวิจัยเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “Mega Clever ฉลาดสุดๆ” ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25-34 ปี เป็นนักเรียนนักศึกษา และมีรายได้ประมาณ 5,001-10,000 บาท ต่อเดือน ด้านพฤติกรรมในการรับชมรายการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการรับชม คือ ดูบ้าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรเป้าหมายที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตปกครอง 50 เขตของกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งกลุ่มเขตการปกครองภายในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 50 เขต แบ่งออกเป็นเขตพื้นที่ 6 กลุ่มเขต ดังนี้ (แหล่งข้อมูล: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

เขตที่ 1 กรุงเทพมหานครฝั่งเหนือ ประกอบไปด้วยเขตการปกครอง 7 เขต ได้แก่ เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว เขตหลักสี่ เขตดอนเมือง เขตสายไหม และเขตบางเขน

เขตที่ 2 กรุงเทพมหานครฝั่งใต้ ประกอบไปด้วยเขตการปกครอง 11 เขต ได้แก่ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาทร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา เขตคลองเตย เขตวัฒนา เขตพระโขนง เขตสวนหลวง เขตบางนา และเขตประเวศ

เขตที่ 3 กรุงเทพมหานครกลาง ประกอบไปด้วยเขตการปกครอง 9 เขต ได้แก่ เขตพระนคร เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตพญาไท เขตราชเทวี และเขตวังทองหลาง

เขตที่ 4 กรุงเทพมหานครฝั่งตะวันออก ประกอบไปด้วยเขตการปกครอง 8 เขต ได้แก่ เขตบางกะปิ เขตสะพานสูง เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตหนองจอก และเขตคลองสามวา

เขตที่ 5 กรุงเทพมหานครฝั่งเหนือ ประกอบไปด้วยเขตการปกครอง 8 เขต ได้แก่ เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน และเขตทวีวัฒนา

เขตที่ 6 กรุงเทพมหานครฝั่งใต้ ประกอบไปด้วยเขตการปกครอง 7 เขต ได้แก่ เขตภาษีเจริญ เขตบางแค เขตหนองแขม เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตราชพฤกษ์บุรีณะ เขตทุ่งครุ

และเป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และเป็นผู้รับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ภายในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี

การคำนวณขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยใช้สูตรของ W.G. Cochran ได้จำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถานที่ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ สถานศึกษา ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงาน ตามเขตการปกครองที่สุ่มได้จาก 6 เขต โดยใช้วิธีการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างว่าใน 3 เดือนที่ผ่านมาเคยรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์หรือไม่ ถ้าเคยรับชมจึงทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างครบตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมุติฐานการวิจัยว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยใช้สถิติ t-test F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์: พบว่า ด้านเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.0 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 42.0 ด้านอายุ มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมาคืออายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 อายุ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 15 และมีอายุ 21-25 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.5 ด้านระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.0 และมีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) ปวช.หรือ ปวส. น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.2

2. ความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์: ผู้ชมมีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.82$)

และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้ และนำความไปพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีความคาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.82$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพื่อยกระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของตนเอง มีความคาดหวังสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$) ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพื่อให้มีความมั่นใจในการสนทนากับผู้อื่น มีความคาดหวังสูงสุด ($\bar{X} = 3.76$) ด้านความบันเทิง มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพื่อจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เพลิดเพลินและสนุกสนาน มีความคาดหวังสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$)

3. พฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์: ผู้ชมส่วนใหญ่รับชมรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์บ้าง (1-3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 43.8 เปิดรับชมรายการอิงลิชออนทัวร์ คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีลักษณะในการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์เรื่อยๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.3 รับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ที่บ้าน/ที่พัก คิดเป็นร้อยละ 89.5 รับชมรายการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 72.8

4. การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์: ผู้ชมมีการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.76$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้และนำความรู้ไปพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีการใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น ศัพท์ สำนวน ประโยค การอ่านออกเสียงคำเพิ่มมากขึ้น มีการใช้ประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 3.94$) ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีการใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สารความรู้ที่ท่านได้รับทำให้มีความมั่นใจในการ

สนทนากับผู้อื่น มีการใช้ประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 3.69$) ด้านความบันเทิง มีการใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างเพลิดเพลินและสนุกสนาน มีการใช้ประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 4.09$)

5. ความพึงพอใจจากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์: ผู้ชมมีความพึงพอใจจากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.00$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหารายการ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เนื้อหามีความเชื่อถือ มีความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) ด้านการนำเสนอรายการ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.99$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พิธีกรใช้คำพูดหรือภาษาที่เป็นกันเองเข้าใจง่าย มีความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 “ผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกัน” ผลการทดสอบพบว่า

1. ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test)

2. ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

3. ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 “ผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน” ผลการทดสอบพบว่า

1. ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test)

2. ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

3. ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญ .05 สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 “ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์” ผลการทดสอบพบว่า

1. ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความถี่ในการรับชม ($r=.415$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2. ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการรับชมด้านลักษณะการรับชม ($r=.346$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 “ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์” ผลการทดสอบ พบว่า ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ($r=.366$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 “พฤติกรรมการรับชม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอน

ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์” ผลการทดสอบ พบว่า

1. ความถี่ในการรับชม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพึงพอใจในรายการ ($r=.321$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2. พฤติกรรมการเปิดรับมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพึงพอใจของผู้ชมด้านลักษณะในการรับชม ($r=.357$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 “การใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการ สอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการทดสอบ พบว่า การใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร ($r=.238$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรอายุและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ที่มีอายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกันรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ จอห์น บิทเนอร์ (Bittner, 1983: 434-435) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะทางประชากรของมวลชนผู้รับสารที่ต่างกัน ได้แก่ อายุ สถานะทางสังคมและการศึกษาทำให้ผู้รับสารแต่ละคนมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของเดอร์เฟลอร์ DeFleur (อ้างถึงในอรทัย ศรีสันติสุข, 2541: 22) ที่อธิบายไว้ว่า คนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากรจะมีกิจกรรมการดำเนินชีวิต และเวลาว่างที่แตกต่างกัน

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชมที่มีอายุต่างกันจะมีการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน โดยการศึกษาครั้งนี้ พบว่า

ผู้ชมที่มีการเปิดรับชมมากที่สุด คือ ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า หรือเท่ากับ 15 ปี และผู้ชมที่มีการรับชมน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีอายุ 26-30 ปี โดยวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 15 ปี อยู่ในช่วงวัยเรียนมีความต้องการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการเรียนมากกว่า ผู้ที่มีอายุ 26-30 ปี เพราะอาจจะไม่มีเวลาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากเหมือนกับผู้ที่อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี อีกทั้งรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ มีรูปแบบ การเรียนภาษาอังกฤษแนวสาระบันเทิง ซึ่งเป็นรายการ ที่มีความบันเทิงเป็นองค์ประกอบรายการ จึงสามารถ ดึงดูดใจผู้ชมที่มีอายุน้อยโดยสอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติมา สุรสนธิ (2544: 19) ที่กล่าวไว้ว่า คนที่มีอายุน้อยกว่ามีพฤติกรรมในการรับข่าวสารที่ชอบคือ ความ บันเทิง ในขณะที่คนที่มีอายุมากจะชอบเปิดรับข่าวสาร ประเภทหนักๆ เช่น ข่าวการเมือง สังคม หรือเศรษฐกิจ

การศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชม รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการรับชม รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ที่รับชมรายการสอนภาษา ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ซึ่งรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ เป็นรายการที่มีจุดมุ่งหมายคือให้ความรู้ทางด้านภาษา ภาษาอังกฤษในรูปแบบความบันเทิงแก่ผู้ชมทั่วไป สอดคล้อง กับงานวิจัยของคันสนีย์ นิธิจินดา (2552) ทำการศึกษา เรื่องการเปิดรับ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ ของผู้ชมรายการ คริส ดีลิเวอรี ทางสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรทางด้านลักษณะทางประชากรทั้งหมด ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรร มการรับชมรายการ โดยผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากร แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคริส ดีลิเวอรี แตกต่างกัน

เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชม รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชม

ที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการรับชมรายการสอน ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษ ทางโทรทัศน์สูงกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของทฤษฎีกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ของเดอ เฟลอร์ (DeFleur, 1966) (อ้างถึงในธิตติมา อุ่นเมตตาคิจิต, 2551: 40) ที่ว่า บุคคล ที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกันพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน จะมีพฤติกรรมการสื่อสารมวลชนคล้ายคลึงกัน อยู่ในกลุ่ม ที่มีลักษณะเดียวกัน พฤติกรรมการสื่อสารมวลชนนี้ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความชอบต่อสื่อประเภทต่างๆ และผลของการสื่อสาร เป็นต้น ด้วยผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจัด อยู่ในเขตจังหวัดเดียวกันที่มีความสนใจในเรื่องต่างๆ คล้ายกัน จึงไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ สอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และสอดคล้องกับงาน วิจัยของซัซซรัณย์ เตชะวิเชียร (2541) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขต กรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “Mega Clever ฉลาด สุดๆ” ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรทางลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ และอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับชม รายการ ในขณะที่ตัวแปรทางด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรอายุ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคาดหวัง ต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

อายุ มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อรายการ สอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชมที่มีอายุ ต่างกันจะมีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษ ทางโทรทัศน์ แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ชมที่มีความคาดหวังต่อรายการมากที่สุด คือ ผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี และผู้ชมที่มีความคาดหวังต่อ รายการน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีอายุ 26-30 ปี โดยวิเคราะห์ ได้ว่า ผู้ชมที่มีอายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี ซึ่งอยู่ใน

วัยเรียนจะมีความคาดหวังต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการเรียนมากกว่า อีกทั้งรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ มีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษแนวสาระบันเทิง ซึ่งเป็นรายการที่มีความบันเทิงเป็นองค์ประกอบรายการ จึงสามารถดึงดูดใจผู้ชมที่มีอายุน้อย และเนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน อยู่ในโรงเรียน หรือสถาบันกวดวิชา ที่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนพอสมควร ทำให้การเรียนรู้อังกฤษจึงค่อนข้างอยู่ในวงแคบ แต่เมื่อมีรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ที่สามารถให้ประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษรวมถึงสอดแทรกความบันเทิงเข้าไปในเนื้อหา ผู้ชมที่ในวัยนี้ ที่สนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงมีความคาดหวังต่อการเรียนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มาก ตามไปด้วย สอดคล้องกับ คิปแพ็คและเมอร์เรย์ (Kippax and Murry, 1980: 335-359 อ้างถึงในมารีญา ไชยเศรษฐ์, 2546: 134) กล่าวว่า ในกลุ่มผู้ชมที่มีอายุน้อยมักจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง สำหรับผู้ที่มีอายุ 26-30 ปี ที่มีความคาดหวังต่อการเรียนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์น้อยที่สุดในทุกด้าน อาจเป็นเพราะรายการโทรทัศน์สำหรับผู้ชมวัยนี้มีหลากหลายประเภท รวมทั้งมีโอกาสนในการเลือกรับชมมาก ซึ่งรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันมักเสนอเนื้อหาที่แตกต่างกัน ซึ่งการเลือกรับชมนั้นก็แล้วแต่ความสนใจของแต่ละบุคคล เมื่อผู้ชมวัยนี้เปิดรับชมรายการด้านอื่นๆ ที่ตนให้ความสนใจมาก ก็จะมี ความคาดหวังต่อการเรียนรู้นั้นๆ มากตามไปด้วย นอกจากนี้ โอกาสในการเลือกเปิดรับสื่ออื่นสามารถเลือกเปิดรับได้หลายประเภท เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ อาจจะมี ความสนใจการเรียนรู้ด้านอื่นและจากสื่ออื่นๆ นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับปัทมาวดี หล่อวิจิตร, 2539: 37-38 (อ้างถึงในมารีญา ไชยเศรษฐ์, 2546: 134) ศึกษาพบว่า อายุเป็นคุณลักษณะทางประชากรหนึ่งที่มีผลต่อการให้ความสำคัญในการดูโทรทัศน์ของแต่ละบุคคล โดยผู้ใหญ่จะให้ความสำคัญกับรายการที่ดูทางโทรทัศน์น้อยกว่าวัยเด็ก

การศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อ

รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความคาดหวังรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ชมที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคาดหวังมากที่สุด และผู้ชมที่มีความคาดหวังต่อรายการน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. หรือ ปวส. กล่าวคือ ระดับการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความคาดหวังที่แตกต่างกันนอกเหนือจากความแตกต่างทางอายุ เพราะ ในระดับการศึกษาที่ต่างกันย่อมมีความคิดเห็น การตัดสินใจ รวมถึงการคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันไป สอดคล้องกับจอห์น บิทเนอร์ (Bittner, 1983: 434-435) กล่าวไว้ว่า ลักษณะทางประชากรของมวลชนผู้รับสารที่ต่างกัน ได้แก่ อายุ การศึกษา และภูมิฐานะ ทำให้ผู้รับสารแต่ละคนมีลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน

เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ชมที่มีเพศต่างกันจะมีความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่อรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์สูงกว่าเพศชายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเมืองยศ จันทรมหา (2539) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจต่อประโยชน์จากรายการโทรทัศน์รายการมันนี่ทอล์ค โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อประโยชน์จากรายการ

3. ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความคาดหวังของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ สรุปได้ว่า ยิ่งผู้ชมมีความคาดหวังจากการชมมาก ก็จะยิ่งมีการรับชมรายการสอนภาษา

อังกฤษทางโทรทัศน์มากเช่นกัน สอดคล้องกับอีแวนซ์ (Evans, 1962 อ้างถึงในศุภนาฏ บัวบางพลู, 2546: 46) ได้ให้คำนิยามว่าความคาดหวังเป็นความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของคน ในการที่จะตีความต่อสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ รวมถึงยังสอดคล้องกับกาญจนา แก้วเทพ (2546: 187) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ของผู้รับสาร ว่ามีปัจจัยต่างๆ เป็นตัวกำหนด โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยภายในของผู้รับสาร เช่น ปัจจัยด้านจิตวิทยา และปัจจัยภายนอกของผู้รับสาร เช่น โอกาสในการเข้าถึงแหล่งสื่อ (Accessibility) และสอดคล้องกับงานวิจัยของธิติตา อุ๋นเมตตาคิจิต (2541) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการฟุตบอล ฟุตบอล กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) พบว่า ความคาดหวังต่อรายการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับ

4. ความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ สรุปได้ว่า ยิ่งผู้ชมมีความคาดหวังมากก็จะมีการใช้ประโยชน์จากการชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มากขึ้น สอดคล้องกับ อีแวนซ์ (Evans, 1962. อ้างถึงในศุภนาฏ บัวบางพลู, 2546: 46) ได้ให้คำอธิบาย ความคาดหวังเป็นความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของคน ในการที่จะตีความต่อสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการและสอดคล้องกับแคทซ์ บลัมเลอร์ และกูเรวิทซ์ (Katz, Blumler, & Gurevitch, 1974: 71-92) ที่กล่าวว่า ผู้รับสาร (Audience) มีบทบาทอย่างกระตือรือร้นในฐานะผู้กระทำ (Active) ในการที่จะใช้ประโยชน์จากเนื้อหาของสื่อมากกว่าที่จะเป็นผู้รับผล หรือเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive)

จากสื่อเพียงด้านเดียว เพราะฉะนั้น ความสัมพันธ์ตามทฤษฎีนี้ จึงไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่มีทิศทางจากเนื้อหาข่าวสาร (Message) ไปสู่ผล (Effect) แต่เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ ผู้รับสารไปใช้ประโยชน์และการใช้ประโยชน์นั้น (Usage) เป็นตัวแปรแทรกในกระบวนการของผล ซึ่งสอดคล้องกับศุภนาฏ บัวบางพลู (2546) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสาร ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงานในกลุ่มบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ พบว่า ความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์ การสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Intranet

5. พฤติกรรมการรับชมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ สรุปได้ว่า ยิ่งผู้ชมมีพฤติกรรมการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มาก ก็จะมีใช้ความพึงพอใจจากการชม มากเช่นกัน โดยผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปาล์มกรีน เวนเนอร์ และเรย์เบิร์น (Palmgreen, Wenner, & Rayburn, 1981: 451-478) ที่พบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ โดยยิ่งระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อใดสื่อหนึ่งมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีการรับสื่อนั้นมากขึ้นด้วยและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธิติตา อุ๋นเมตตาคิจิต (2541: 168) ที่พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับรายการฟุตบอล ฟุตบอล ฟุตบอล ของกลุ่มเป้าหมายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อรายการ คือ ยิ่งผู้ชมมีพฤติกรรมในการรับชมรายการมากเท่าใด ก็จะมีใช้ความพึงพอใจต่อรายการมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของซ็ชศรัณย์ เดชะวิเชียร (2550: 100) ที่พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ Mega Clever ของกลุ่มเป้าหมาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อรายการ เช่นเดียวกัน

6. การใช้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก กับความพึงพอใจจากการรับชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ สรุปได้ว่ายิ่งผู้ชมมีการใช้ประโยชน์มาก ก็จะมียิ่งมีความพึงพอใจจากการชมมากเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ แม็คคอมบส์ และเบคเกอร์ (McCombs & Becker, 1979: 51-52) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนในการตอบสนองความต้องการ จากมุมมองของผู้รับสารทั่วไปว่า เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) เพื่อต้องการตัวช่วยในการตัดสินใจ (Decision) เพื่อนำไปใช้ในการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น (Discussion) เพื่อต้องการเสริมความคิดเห็นหรือสนับสนุนการตัดสินใจของตัวเอง (Reinforcement) รวมทั้งความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) หรือความบันเทิงและผ่อนคลายอารมณ์ (Relaxing and Entertaining) ซึ่งในการเปิดรับสื่อของผู้รับสารส่วนใหญ่ คือ การได้รับประโยชน์ด้านต่างๆ จากสื่อ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารเลือกที่จะเปิดรับสื่อให้เหมาะสมตามความต้องการและเกิดความพึงพอใจกับประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิรพุทธิ เปรมประยูรวงศา (2544) ศึกษาเรื่อง รายการไอคิว 180 กับ การเปิดรับชมการรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตอนต้นและตอนปลายมีการรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อรายการนั้น อยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ ช่วยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นรายการที่ทำให้ได้รับความรู้ทางคณิตศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แนวโน้มส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี มีการ

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสายหลักในระบบการศึกษา การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์นั้น จะช่วยเสริมความรู้นอกเหนือจากชั้นเรียนได้ เพราะวัยนี้ต้องการรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่เครียด และไม่น่าเบื่อ ผู้ผลิตรายการควรศึกษาว่า การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควรมีเนื้อหาในการนำเสนอให้ครอบคลุมการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างไร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนผลิตรายการที่มีทั้งสาระและบันเทิง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หากต้องการผลิตรายการสำหรับกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย และวัยอื่นๆ ก็ควรสำรวจความต้องการของผู้ชมในแต่ละวัยก่อน

2. ในบรรดารายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ทั้งหลาย รายการอิงลิชออนทัวร์เป็นรายการที่มีผู้ชมมากที่สุด ซึ่งรายการดังกล่าวออกอากาศในช่วงเย็นในวันจันทร์ถึงศุกร์ เวลาในการออกอากาศเพียง 5 นาทีนั้นแสดงถึงแนวโน้มว่า ผู้ชมในปัจจุบันชอบที่จะบริโภคอะไรที่สะดวก รวดเร็ว สั้นกระชับที่สุด ดังนั้นจึงเป็นข้อพิจารณาหนึ่งในการพัฒนารูปแบบรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของแต่ละรายการ ที่ไม่ควรมองข้ามไลฟ์สไตล์และความต้องการของผู้ชมรายการในปัจจุบัน เพื่อจะสามารถตอบสนองความต้องการที่ตรงกัน และนำเสนอประโยชน์ที่ได้จากรายการไปเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

3. การบันทึกคลิปรายการและเผยแพร่ให้ผู้ชมสามารถเข้าไปดูย้อนหลังได้ จะยิ่งเป็นการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงรายการนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี ช่วยสนับสนุนให้เกิดการติดตามอย่างต่อเนื่อง หากผู้ชมไม่สามารถชมผ่านทางโทรทัศน์ ณ ช่วงเวลาที่ออกอากาศนั้นได้ และควรทำการประชาสัมพันธ์ถึงช่องทางอื่นๆ ที่ผู้ชมสามารถใช้เวลาว่าง เปิดรับชมรายการได้ เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางและคุ้มค่ามากที่สุด

4. ควรสอดแทรกความบันเทิงในรูปแบบรายการสาระบันเทิง ที่ต้องให้ความรู้ และความบันเทิงควบคู่

กันไป พิธีกรจะต้องมีการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี มีทักษะในการพูดที่เข้าใจง่ายรวมทั้ง พัฒนาในส่วนของจังหวะการพูดให้ช้าลง การออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในกลุ่มอายุต่างๆ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและได้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบมากยิ่งขึ้น เช่น ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ว่าผู้ชมในวัยต่างๆ ว่าจะมีความต้องการหรือ อยากให้รายการออกอากาศในลักษณะใด มีระยะเวลาในการออกอากาศสั้นยาวเพียงใด และลักษณะของเนื้อหาที่ต้องการได้รับจากการรับชมรูปแบบไหนที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งจะได้นำผลจากการศึกษาไปพัฒนารูปแบบรายการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมวัยนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการแข่งขันในตลาดแรงงานสากล แต่จากการวิจัย พบว่า คนในวัยทำงานเปิดรับรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์น้อยกว่าวัยต่ำกว่า 15 ปี แสดงให้เห็นว่ารายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ชมในวัยนี้ จึงควรศึกษาความต้องการของผู้ชมในวัยทำงานว่าต้องการรายการที่มีรูปแบบ และเนื้อหาอย่างไร

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรายการ ที่มีการนำเสนอเนื้อหา รูปแบบรายการ และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง ข้อดี ข้อเสียของแต่ละรายการ และทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์เจาะลึกในเนื้อหาในแต่ละรายการ เช่น แต่ละช่วงของรายการมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่ อย่างไร หรือควรมีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมช่วงต่างๆ ของรายการเพื่อจะนำมาประเมินว่ารายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในลักษณะใดรูปแบบใด ที่เหมาะสมกับผู้ชมรายการมากที่สุด

4. ควรมีการศึกษาผลลัพธ์จากการรับชมรายการในเชิงคุณภาพ หลังจากผู้ชมได้ชมรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แล้ว ความรู้ที่ได้จากรายการในแต่ละรายการนั้น ผู้ชมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลจากการศึกษามาประเมินความสำเร็จในการผลิตรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์หรือรายการให้ความรู้ทางโทรทัศน์ได้ตรงตามความต้องการมากที่สุด

5. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้รายการอิงลิชออนทัวร์ประสบความสำเร็จในการออกอากาศ จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า เป็นรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ที่มีผู้ชมรับชมมากที่สุด เพื่อจะได้ทราบถึงตัวบ่งชี้ที่ทำให้รายการนี้ได้รับการเปิดรับมากที่สุด ซึ่งผลของการศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนปรับปรุงการผลิตรายการที่ให้ความรู้ทางสื่อโทรทัศน์อื่นๆ ให้สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2546). *ปัจจัยมนุษย์ในการสื่อสาร*. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาทฤษฎีและพฤติกรรมทางการสื่อสาร (หน่วยที่ 4). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กิติมา สุรสนธิ. (2544). *ความรู้ทางการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ซัชครันย์ เตชะวิเชียร. (2541). *การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ "Mega Clever" ฉลาดสุดสุดทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทวี*. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญา มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉัตรพุทธิ เปรมประยูรวงศา. (2544). *รายการไอคิว 180 กับการเปิดรับชม การรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์ธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธิดิมา อุ่นเมตตาดิจิต. (2541). *การศึกษาความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง อ.ส.ม.ท. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- มารีญา ไชยเศรษฐ์. (2546). *ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการที่นี้ประเทศไทย ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เมืองยศ จันทรมหา. (2539). *ความคาดหวัง และความพึงพอใจต่อประโยชน์จากการชมโทรทัศน์รายการมันนี่ทอล์ค: กรณีศึกษาเฉพาะผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). *ภาษา*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2556, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/ภาษา>.
- คันสนีย์ นิธิจินดา. (2552). *การเปิดรับ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการ คริส ดีลิเวอรี ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภนาฏ บัวบางพลู. (2546). *พฤติกรรมทางการสื่อสาร ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงานในกลุ่มบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2556). *จำนวนประชากรทั่วราชอาณาจักร*. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2556, จาก <http://www.bora.dopa.go.th/index.php/th/>.
- อรทัย ศรีสันติสุข. (2541). *รายงานการวิจัยผลกระทบของรายการโทรทัศน์ตามสายที่มีต่อสิทธิเด็ก*.
- องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2556). *AEC คืออะไร*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.thai-aec.com/41>.
- Bittner, J. R. (1983). *Mass Communication*. New Jersey: Prentice Hall.
- Katz, E, Blumler, J. G. and Gurevitch, M. (1974). *Utilization of Mass Communication by the Individual*. In J. G. Blumler and E. Katz (Eds.), *The Use of Mass Communications: Current Perspectives on Gratifications Research*. CA: Sage.

- Kippax, S., & Murray, J. P. (1980). *Using Mass Media Need Gratification and Perceived Utility*. Communication Research, vol. 7 July, 335-359.
- McCombs, M.E., & Becker, L.B. (1979). *Using Mass Communication Theory*. New Jersey: Prentice Hall.
- Palmgreen, P., Wenner, L. A., & Ray Burn, J. D. (1981). *Gratification Discrepancies and News Program Choice*. Communication Research.

Kittichat Praisensuk received his Bachelor Degree of Communication Arts, Major in Advertising and minor in Printing Media from Siam University in 2006 with Gold Medal Honor from Siam University. In 2008 continue to study in Master Degree Siam University, Major in Advertising and Public Relations. Now I am the owner of photography shop.